

in „Språkliga Bidrag“, vol. 5, nr. 22, Lund, 1966, p. 1–16 (comunicare prezentată la cel de-al V-lea Congres internațional al slavistilor, Sofia 1963); *Ze studiów nad nazwami jezior suwalskich: Okmin i Okminek oraz inne dublety hydronomiczne*, in SprB, vol. 5, nr. 22, 1966, p. 26–42; *Ze studiów nad hydronimią suwalską: Jegłówek, Jegłowieczek, Jegliniec*, in același volum, p. 52–61 (vezi și *Lingua viget. Commentationes Slavicae in honorem V. Kiparsky*, Helsinki, 1965, p. 44–51).

Printre cercetătorii din Lund, care se ocupă de probleme din domeniul slavisticii și al baltologiei, se remarcă: Kārlis Draviņš și Velta Ruks-Draviņa (studii consacrate, mai ales, limbii letone), Astrid Baecklund-Ehler, autoarea cunoscutei lucrări *Personal Names in Medieval Velikiĭ Novgorod*, I (Stockholm, 1959), Elsa Melin, preocupată de probleme de istorie a limbii, Jerzy Nalepa, autorul unor interesante studii de hidronomie și etnonimie polonă, Marie Rádlová-Jensen (literatură slavă), Terho Paulsson, în atenția căruia se află, în prezent, studiul graiurilor velicoruse din nord-estul Poloniei, ș.a.

Lucrările acestor cercetători, a căror listă este foarte incompletă, apar de cele mai multe ori în reviste ca: *Årsbok* (Anuarul Institutului de slavistică din Lund) și *Slaviska och baltiska studier* (colecție neperiodică a aceluiași institut), ambele editate de prof. K.-O. Falk; *Spåkliga Bidrag* (Contribuții lingvistice), în care se publică studii de filologie slavă, fino-ugrică și comparată (vol. 5, nr. 24 al acestei publicații, intitulat *Miscellanea polonica* și apărut în 1967, este consacrat în întregime unor probleme de onomastică și dialectologie polonă), *Acta Universitatis Lundensis* ș.a. Sub îndrumarea cercetătorilor slavisti de la Institutul din Lund, care sînt în același timp cadre didactice, se inițiază, anul acesta, în probleme de lingvistică și literatură slavă 265 de studenți (rusă 218, polonă 22, cehă 14, sîrbocroată 11).

Amintesc, în sfîrșit, de Institutul de studii slave din Stockholm (*Slaviska Institutionen vid Stockholms Universitet*), pe care îl cunosc în mod indirect și destul de sumar, urmărindu-i activitatea mai mult din unele publicații de specialitate. Slavistica este ilustrată aici de nume binecunoscute ca Peeter Arumaa, pînă nu demult director al Institutului, Nils Åke Nilsson, Anders Sjöberg, Andrejs Johansons ș.a., ale căror lucrări, mai recente, au apărut în paginile publicațiilor *Scando-Slavica*, *Orbis scriptus*, *Lingua viget*, *Acta Baltico-Slavica*, *Lönande Kunskap*. În seria *Études de philologie slave* (Acta Universitatis Stockholmiensis) a văzut lumina tiparului, cu citeva luni în urmă, o teză de doctorat, elaborată de Gerd Eriksson, *Le nid prav- dans son champ sémantique. Recherches sur le vocabulaire slave*, Stockholm-Göteborg-Uppsala, 1967.

Dintre revistele scandinave de specialitate, de cea mai largă popularitate se bucură, după cum se poate deduce cu ușurință din cele arătate mai sus, *Scando-Slavica*, publicație periodică de filologie, literatură (în mai mică măsură, istorie și arheologie) slavă și baltică, organ al Association of Scandinavian Slavists and Baltologists, care apare la Copenhaga sub îndrumarea unui comitet de redacție format din Gunnar Jacobsson, redactor-șef (succesor al regretatului lingvist danez Adolf Stender-Petersen de la Universitatea din Århus), Valentin Kiparsky, Nils Åke Nilsson, Knud Rahbek Schmidt, Chr. S. Stang și Knud Jordal, redactor-adjunct. Este, în sens propriu, o publicație panscandinavă (primul volum a apărut în 1955, iar ultimul volum, XII, în 1966), la care au acces însă și slavisti din alte țări. Articolele se publică, de regulă, în limbi de largă circulație: engleză, franceză, germană și rusă (uneori, și în alte limbi slave). A devenit binecunoscut, în ultimii ani, și volumul omagial *Lingua viget...*, Helsinki, 1965 (editat cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea profesorului Valentin Kiparsky), în coloanele căruia au apărut studii valoroase de slavistică și baltologie aparținînd mai ales lingviștilor scandinavi.

În afara participării la diferitele reuniuni propriu-zis internaționale, în primul rînd la congresele de slavistică (o contribuție substanțială a fost adusă de lingviști din țările nordice la congresele de la Moscova, 1958, și Sofia, 1963), slavistii scandinavi mai obișnuiesc să organizeze, din patru ani, congrese proprii, cu caracter zonal, prilej de a-și comunica realizările și de a face schimb de opinii în probleme de interes comun. Ultimul Congres al slavistilor scandinavi a avut loc la Hindsgravl (Danemarca) în august 1964, cel de-al cincilea urmînd să aibă loc în 1968.

Din această prezentare, desigur incompletă, se desprinde, cred, un element caracteristic. Este vorba de efortul susținut pe care slavistii scandinavi îl depun, cu atîta succes, pentru a contribui la progresul cunoștințelor în domeniul științei noastre.

Decembrie 1967

VICTOR VASCENCO